

Leonardo da Vinči (makedonski)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Gimnazija

Последни години во Франција

Име на сликата

Која е Мона Лиза?

Дилемите околу идентитетот на Мона Лиза се окончани на 14 јануари 2008 година, кога тимот од истражувачи од Универзитетот во Хајделберг го објавило откритието на датирани белешки на маргините на книгата од октомври 1503 година кои потврдуваат дека Лиза дел Џ

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

ERLINK "http://mk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D0%B4%D0%B0" \o "Канада" канадски истражувачи, всушност Мона Лиза била бремена за време на нејзиното цртање. Историја

По смртта на да Винчи, сликата била пресечена, при што биле отстранети делови од двете страни на сликата. На прв поглед имало колони од двете страни на фигурата.

1940 година, кустосите во Лувр ја сокриле сликата бидејќи се плашеле дека нацистите би можеле да ја присвојат за музејот кој што Херман Геринг планирал да го отвори во Линц. Сликата е повторно изложена во октомври 1947 година.

Создавање

Како и во многу други свои дела, Леонардо и на овој портрет ја употребил техниката сфумата, како на позадината, така и на деталите на лицето. На тој начин облиците стануваат замаглени. Мона Лиза Леонардо ја сликал од две различни перспективи, една за позадината, една за фигурата. Ова не е веднаш очигледно за посматрачот, што претставува ефект на изненадување.

Мона Лиза е еден од првите портрети кои ликот го прикажува во имагинарен пејзаж. Моделот веројатно се наоѓа на тераса. Во магловитиот пејзаж се гледа кривудава пат, мост и планини.

За сликање на рацете и лицето Леонардо користел бои со различен хемиски состав. Бојата на рацете со текот на времето се одржала подобро, додека боите на лицето го изгубиле својот колорит, а нијансите станале готово сосема валерски.

На прв поглед Мона Лиза нема веѓи. Се сметало дека тоа би можело да биде дел од идеалната убавина на ренесансната жена. Анализите на самото платно откриле дека веѓите биле сликани, но со текот на времето избледеле.

Најголем предизвик за набљудувачите е нејзината насмевка. Силното изразено лице е практично оформено со други многу поразлични и потемни елементи (косата или сенките, на пример).

Привлекувањето на лицето на Мона Лиза е од најголем размер. Затоа, композицијата на сликата предизвикува двосмислен ефект: Ние сме привлечени кон оваа жена, но треба да останеме на растојание од неа.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com